

Сега, да се върнемъ къмъ основната мисль. Дайте ходъ на Божественото въ себе си. Дойде ли Божественото въ тебе, ти ставашъ господарь на себе си. Ти можешъ вече да обичашъ, безъ да мислишъ дали те обичатъ. Ако искашъ непременно да отговарятъ на любовта ти, ти живѣешъ въ човѣшкото. Ти стани господарь на положението. Ти обичай! Ако не те обичатъ, това показва, че хората около тебе не сж проявили още Божественото. Каже ли нѣкой, че нѣма кой да го обича, той не говори истината. Веднѣжъ е създаденъ, значи, Богъ прѣвъ го е обичалъ. После той се е родилъ — майка му и баща му сж го обичали. Цѣлъ животъ е ялъ и пилъ, обличалъ се е — хиляди сжщества сж станали жертва за него отъ любовъ. И следъ всичко това човѣкъ се осмѣлява да казва, че никой не го обичалъ. Да мисли и да говори човѣкъ по този начинъ, това значи израждане. Това е най-голѣмата лъжа, отъ която човѣкъ трѣбва да се освободи. Ако, наистина, нѣма кой да те обича, ти обичай. Твой е редътъ. Сега ти трѣбва да проявишъ любовта си. Като проявишъ Божественото въ себе си, хората непременно ще те обикнатъ. Ако, наистина, нѣма кой да те обича, ето, предъ тебе стои едно сираче, безъ майка и безъ баща, безъ братя безъ и сестри. Вземи това сираче и го осинови. Ти си богатъ човѣкъ, разполагашъ съ милиони. Вземи това сираче при себе си, то ще ти бжде синъ и слуга; ще ти помага, ще ти услужва въ всичко. Ти започвашъ